

РЕШЕНИЕ

№ 51

гр. Видин , 13.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВИДИН, V СЪСТАВ НО в публично заседание на осми септември, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Даниел Ив. Цветков

при участието на секретаря Оля В. Паскова
като разгледа докладваното от Даниел Ив. Цветков Административно наказателно дело № 20211320200503 по описа за 2021 година

Производството е по чл.59 и сл. от ЗАНН по жалба, подадена от К. Т. Т. от гр.Видин, ЕГН: *****, с адрес гр.Видин, ул. „Константин Фотинов“ № 1 против Наказателно постановление № 20 – 0953 001116/ 16.09.2020г. на Началник сектор към ОДМВР Видин, сектор „Пътна полиция“, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание на основание чл. 178е от ЗДвП- „глоба“ в размер на 50 лв. за извършено нарушение по чл. 15, ал. 7 от ЗДвП.

В жалбата се излагат съображения, че АНО не е изяснил правилно фактическата обстановка. Поддържа се, че на процесната дата жалбоподателката не е паркирала в парка, както и че липсват всякакви обозначителни, указателни или забранителни знаци на мястото, където е паркирала, с което по никакъв начин не е попречила или създала опасност за ПТП и движение по ул. „Баба Вида“.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, явява се лично. По същество моли съда да отмени обжалваното НП като незаконосъобразно, постановено при нарушение на материалните и процесуални правни норми, както и за необосновано. Твърди, че мястото на нарушението не представлява парк, поради което изразява становище за несъставомерност на деянието. Моли съда за решение, с което да отмени процесното НП.

Процесуалният представител на ответната страна, редовно призован се явява в съдебно заседание. Исква потвърждение на издаденото НП като правилно и законосъобразно.

От събраните по делото доказателства, взети поотделно и в тяхната съвкупност, съдът прие за установено следното:

На 22.08.2020 г. около 17:00 ч. в гр. Видин на ул. „Баба Вида“ като водач на лек автомобил - „РЕНО МЕГАН“ с рег. № ВН 0994 ВН жалбоподателят

паркира управлявания от нея лек автомобил, собственост на Лидия Леткова Й.а – Карадавут с ЕГН: ***** в крайдунавски парк до хотел „ Ана Кристина“, за което е съставен фиш с № Н – 388119/22.08.2020 г. в отсъствието на водача. На 24.08.2020 г. в сектор „Пътна полиция“ ОДМВР Видин е постъпила жалба от К.Т., с която същата оспорила извършването на нарушението. В тази връзка на 24.08.2020 г. свидетелят И.О. на длъжност началник група към ОДМВР Видин, сектор „Пътна полиция“ съставил акт за установяване на административно нарушение Д657140.

Въз основа на съставения АУАН е издадено и обжалваното наказателно постановление, в което е пресъздадено съдържанието на акта във връзка с констатираното нарушение на чл. 15 ал.7 от ЗДвП, на основание чл. 178 е от Закона за движение по пътищата е наложена глоба в размер на 50 лева.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства - от разпита на свидетелите – И.О. – съставил АУАН Д657140 и Н.А. – съставил фиш серия Н - 388119. Показанията на разпитаните свидетели следва да бъдат кредитирани като последователни, безпротиворечиви и логични, като липсват основания за съмнение в тяхната достоверност. Същите не са се намирали в никакви особени отношения с жалбоподателката и не извлича ползи от твърденията си, при което за съда не съществува основание за съмнение в достоверността на техните показания. От съществено значение за изясняването на делото са показанията на св. Н.А., който лично е възприел местоположението на процесния автомобил, площта, върху която е паркиран и предоставя необходимата информация в тази връзка.

По делото като веществени доказателства са приложени и фотоснимки, отразяващи обстоятелства около извършеното нарушение. Последните не са изготвени по реда на НПК и не представляват веществени доказателствени средства по смисъла на чл. 125, ал. 1 от НПК.

При така установената фактическа обстановка съдът намира, че жалбоподателят е осъществил от обективна и субективна страна нарушенията, визирани в ЗДвП, за които е санкциониран по административен ред.

От субективна страна деянието е извършено с пряк умисъл. В конкретния случай жалбоподателят е съзнавал общественотоопасния характер на деянието, паркирал е управляваното от него моторно превозно средство в обществен парк, в който много възрастни и деца прекарват свободно си време и в който търсят спокойствие и безопасност. С това свое действие жалбоподателят пряко е целял да наруши обществените отношения по безопасност на движението, като е съзнавал, че паркира в забранено за това място.

В настоящото производство съдът следва да извърши проверка на законността на оспореното пред него наказателно постановление, като следва да прецени правилно ли са приложени процесуалният и материалният закон, с оглед описаните в НП факти и обстоятелства, както и съответстват ли те на приложената от административнонаказващия орган санкционна норма.

Разпоредбата на чл. 15, ал. 7 от ЗДвП забранява преминаването и

паркирането на пътни превозни средства в паркове, градини и детски площадки в населените места извън обозначените за това места. В случая актът за установяване на административно нарушение е съставен на жалбоподателката за това, че е паркирала автомобила, собственост на дъщеря си, за което в законоустановения срок е подадена декларация във вр. с чл. 188 ЗДвП в парк. Доколкото Законът за движение по пътищата не съдържа легална дефиниция на понятията, ползвани от чл. 15, ал. 7 и чл. 178е – паркове и градини, установената съдебна практика приема, че преценката за извършено нарушение по чл. 178е от ЗДвП следва да бъде на правена с оглед специалните норми на Закона за устройство на територията. Съобразно нормата на чл. 61 от ЗУТ посочените обекти (паркове и градини) съставляват озеленени площи за широко обществено ползване - основа на зелената система на територията на общините и предвидени като местоположение и площ с подробните устройствени планове. Съгласно чл. 103, ал. 2 от ЗУТ, Общите устройствени планове определят преобладаващото предназначение и начин на устройство на отделните структурни части на териториите, обхванати от плана, а по силата на чл. 107, ал. 1 от ЗУТ с Общия устройствен план на град с неговото землище или на селищно образувание с национално значение се определят "територии за паркове и градини". За осъществяването на нарушение по чл. 15, ал. 7 от ЗДвП следва да е налице озеленена площ, която е предвидена с плана като парк или градина, като същата следва да е реализирана реално, тъй като ако планът в тази му част не е осъществен на практика, няма да е налице парк или градина. Доколкото не може да се очаква от гражданите при паркиране да извършват проверка с какво предназначение според ОУП е съответното място, ориентир в тази насока са външните признаци на съответния обект. Обособяването на определено място с бордюр и други подобни и настилането му с почва, предназначена за развитие на растения, е достатъчно обектът да бъде възприет като градина/ парк и да мотивира въздържане от паркиране там. В практиката си ВАС приема изрично, че след като дадено пространство е било обособено от пътното платно с бордюр и е било посипано с настилка, подходяща за развитие на тревна растителност, в случай, че върху нея не се паркират автомобили, като не е било обозначено като място за паркиране нито с хоризонтална, нито с вертикална маркировка, се налага извод за осъществен състав на административно нарушение на чл. 15, ал. 7 от ЗДвП (Решение № 1453 от 13.10.2020 г. на АдмС - Варна по к. а. н. д. № 1827/2020 г.). По делото не се оспорва, че именно жалбоподателката е паркирала автомобила на процесната площ, с която същата действително е осъществила състава на вмененото ѝ нарушение.

При извършената цялостна служебна проверка с оглед задължението си съгласно субсидиарно приложимия в производството по ЗАНН НПК съдът установи, че при издаването на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения на нормите на ЗАНН, водещи до неговата отмяна. Наказателното постановление е издадено от компетентен орган, видно от приложеното копие на Заповед № 8121з - 515/14.05.2018 г. на министъра на вътрешните работи, в шестмесечния преклузивен срок.

Описанието на нарушението е достатъчно пълно и ясно, като позволява на санкционираното лице да разбере извършването на какво нарушение му е вменено и да организира адекватно защитата си. Не са нарушени нормите на ЗАНН и със съставянето на акта от служител, който не е установил лично нарушението, доколкото в АУАН изрично е посочено, че е съставен въз основа документ, а именно- съставения фиш за налагане на глоба. Наказващият орган правилно е издирил приложимата санкционна разпоредба и е наложил наказание по реда на чл. 178е от ЗДвП, предвиждащ специално наказание за нарушения от вида на процесното. Същото изцяло би изпълнило целите на наказанието, предвидени в разпоредбата на чл. 12 ЗАНН.

Съдът намира, че случаят не следва да се счете за маловажен по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Според посочената разпоредба за маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Целта на забраната по чл. 15, ал. 7 от ЗДвП е опазването на парковете и градините и избягването на опасността от увреждането им при паркирането на автомобили. При това положение налагането на санкция за паркиране на това място очевидно съответства на целта на закона. Административнонаказващият орган правилно е преценил, че случаят не се отличава с по – ниска степен на обществена опасност, поради което и правилно е приложил материалния закон.

Съдът намира, че с оглед извършеното нарушение правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателят на основание чл.178е ЗДвП, която норма предвижда, че „наказва се с глоба от 50 до 200 лв. лице, което паркира пътно превозно средство в паркове, градини, детски площадки, площи, предназначени само за пешеходци и на тротоари в населените места извън разрешените за това места“.

Воден от горното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП № 20 – 0953 – 001116/16.09.2020г., с което на К. Т. Т. от гр.Видин, ЕГН: *****, с адрес гр.Видин, ул. „Константин Фотинов“ № 1 е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50лв. на основание чл.178е ЗДвП.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Видински Административен съд по реда на АПК, в четиринадесет дневен срок от съобщението му на страните.

Съдия при Районен съд – Видин: _____